

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANV VI : NÚM. 97

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 29 Novembre de 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

El nou Arquebisbe de Saragossa

Els nostros lectors ja estaràn enterrats de la promoció del nostre benvolgut Prelat per la Seu arquebisbal de Saragossa. En tota Mallorca, a on tant estimat és el Dr. Domenech, ha causat fonda impressió aquesta notícia, produint dos sentiments ben oposats, d'alegria per veure el seu Pastor aixecat a major altura i de pena per suposar això la pèrdua de tant bon Pare espiritual, que tant es destaxinava per la Diocesis mallorquina.

Rèbia nostro estimadíssim Prelat la més efussiva enhorabona de la Redacció del setmanari *Ca-Nostra*, que desitja que el cel li don força de salut i vida per poder treballar molts d'anys dins el camp de l'Església Catòlica pel sosteniment de la fè i la salvació de les ànimes a ell confiades.

A UN JOVE

LA FAMILIA DEL TREBALL

Els qui treballen en una empresa venen a constituir com una família, amb obligació mútua d'estimar-se.

Els obrers manuals, els intel·lectuals, els capitalistes i l'empresari són els qui formen aquesta família.

En una empresa de carrils els veiem tots ben destriats: els obrers, els enginyers, el gerent, els accionistes, la junta d'accionistes.

Els accionistes per la seva junta fan dempresaris i deleguen la gerència en persona apta.

En una cooperativa obrera de producció o de venda, cada company és un petit capitalista de l'empresa, ensems que pot ser obrer de la mateixa, i l'empresari és la societat conjunta.

En una societat comanditada per capitalistes, ni el nucli de capitalistes, ni el nucli d'obers són l'empresari, ni el gerent, sinó l'iniciador de l'empresa.

Els obrers són els qui treballen lo pactat sense risc de perdre; els capitalistes arriuen més o menos el capital; l'empresari és el qui coordina tots els elements de l'empresa, el responsable del èxit, el qui més hi pot guanyar i més hi pot perdre.

En realitat hi ha unitat de interés; té d'haverhi unitat de finalitat i, en conseqüència, tractant-se d'homes que tenen cor, es deuen lligar amb la unitat que dóna l'amor de germans.

Ni els obrers han de treballar solament pel sou, ni els capitalistes han de cercar solament el guany, ni l'empresari té de mirar exclusivament el balanç.

Cada un d'aquests elements té de cooperar amb activitat i zel al bon ordre, a l'èxit de l'empresa amb mires a prestar per medi

d'ella un servei a la humanitat, per alleugerir-se mútuament uns a altres l'aspror de la lluita per la vida, convençuts tots de què la unió no solament suma forces, sinó que, ademés multiplica la suma per un factor proporcional a aquell ordre i unitat.

JAUME RAVENTÓS.

LES DUES COMPANYYES

De mes amors si l'una és bruna
de l'altre és clara la rossor;
l'una té als ulls clarors de lluna,
l'altra el mirar abrusador.

Una m'ha dit:—Só l'alegria
qui posa flors en ton casal.
I em deia l'altra:—Só qui't guia
quan vas pel caire del fondal.

En tot instant, belles donzelles,
van aclarint el meu destí,
de nit, quan guaiten les estrelles
i quan s'adormen al matí.

I és llur virtut tan compartida
que si una em fuig l'altra decau:
una és la Fe qui'm dóna vida,
l'altra l'Amor qui'm dóna pau.

JOAN PONS.

Discurs per la Veülada d'En Costa i Llobera

(Acabament)

I no sols Mallorca esclata de sentiment per la mort de Mn. Costa, sinó també totes les altres terres catalanes.

A la ciutat dels comptes, l'Academia de la Llengua Catalana redacta un afectuós ofici i per manament del seu president Mn. Collell l'envia a la família del difunt el 18 d'octubre. I segueixen després més telegrams de pèsam, de la Mancomunitat, i del alt pensador Eugeni d'Ors etc. etc.

I finalment l'Ateneu Barceloní, el primer dels centres culturals de Barcelona, celebra en honor

seu aquella gran Sessió Necrológica del dia 4 de Novembre, de que mos parla en Ripoll i Mn. Riber en los seus comentaris leues dalt l'Almudaina i de quin acte no'm puc ocupar per falta de temps.

¡Ah Senyors, es lo que digué molt bé un periòdic de la Capital: que En Costa no es sols l'excels poeta mallorquí; sinó que es el verb horaciá de la nostra llengua i per consegüent, tota vegada que aquest ha traspasat les nostres fronteres és la contribució de les terres catalanes al floriment espiritual de la humanitat.

Jo volia porer-vos donar la síntesi de les coses bones que s'han escrites d'En Costa en les publicacions de Mallorca i Barcelona. Mes sols enumeraré les revistes i periodics que s'han ocupat extensament de Mn. Costa: i aquests son; ademés dels diaris de Palma, els setmanaris el Soller, La Veu de Catalunya, La Vanguardia i Correo Catalán, La Revista Catalana, Heraldo de Cristo, Lluch, Vanguardia Balear, L'Adalid, Revista Antoniana, Bolletí de la Llengua Catalana, Rosas i Espinas, preciosa revista de Valencia, el Magatsím d'Ací i d'allà que surt a Barcelona i l'orga del Foment de Pietat catalana.

Acab senyors: com heu vist tot el poble català ha plorat la mort d'En Costa. Sols falta que no mos contemem en plorar-lo, sinó en traspasar a les generacions que venen l'herencia immortal del Poeta.

Tots els pobles de Mallorca, sobre tot aquelles entitats que tenen la missió de recollir les palpitations vives de la nostra terra, haurien d'aportar el seu concurs per du a terme l'edició de les obres del poeta excels, una edició copiosa i esmerada, digne d'ell.

I ara dexaume acabar cantant dues estrofes poètiques d'En Pons i Marqués en honor d'En Costa, per coronament del meu treball.

Morí el cantor, mes la cançó perdura...

¡Que mai no mori el seu ressó! Que el guardin
els tornaveus de les afraus i cingles
patries selves...

De pare a fill passi en herencia rica
dins nostra llar el clàssic vers, penyora
de l'avenir de la materna llengua
idolatrada...

He dit.

JOSEP AGUILO, PVRE.

Suscripció pública a favor del Batalló d'Inca

Llista de donatius destinats a la compra d'impermeables, p'els soldats del Batalló expedicionari del Regiment d'Inca, que se troba an el Marroc:

	<u>Pessetes</u>
Suma anterior.	1 078'10
Producte líquit de la funció celebrada en el Teatre principal d'aquesta ciutat	733'50
D. Miquel Pujades Ferrer, Batle de la ciutat	50'00
» Ramón Reus, tinent de Batle	15'00
» Joan Gelabert, id. id.	20'00
» Miquel Mir, id. id.	50'00
» Miquel Pujadas Martorell, id. suplent	10'00
» Bartomeu Pujol, id. id.	25'00
» Antoni Salas, consejal	10'00
» Antoni Melis, id.	10'00
» Bartomeu Trias Roig, id.	10'00
» Joan Ramis, id.	10'00
» Llorens Coll Homar, id.	10'00
» Mariano Calderón, id.	10'00
» Miquel Rayó, id.	5'00
» Miquel Aguiló Valls, id.	10'00
» Jaume Estrany, id.	10'00
» Josep Siquier, Secretari.	25'00
» Sebastià Aguiló, Depositari	10'00
» Joan Estrany	5'00
» Jaume Arimengol	10'00
» Pedro Dunuy Janer.	5'00
» Sebastià Beltrán Martorell	5'00
» Bartomeu Vallés i Garcías	10'00
» Miquel Jaume Figuerola.	5'00
» Pere Terrasa Noguera	5'00
» Gabriel Llabrés	2'00
» Rafel Garriga.	2'00
Suma i segueix	<u>2 150'60</u>

Bolletí de L'HARPA d'INCA

NOUS SOCIS PROTECTORS

- 52 Donya Francisca Verd i Bennasar.
53 Don Bartomeu Fiol i Beltrán.
54 Don Cayetà Aguiló i Pomar.

FESTES I CONCERTS

La massa choral prengué part en la solemne

festa de la Titular de nostra Parroquia, cantant a l'ofici major i el vespre a l'acabament de les coranthes. En aquests actes, a més de les parts litúrgiques, cantà els himnes de Santa Maria la Major.

Per la festa patronal del Círcol d'Obrers Catòlics, casa social de «L'Harpa», cantà a la missa major la partitura del Pare Auli, i, segons una veu autorizada, mai s'havia interpretada tant bé aquesta majestuosa missa.

En la vetlada del vespre, estrenà la cançó «La mort del Rossinyol» que el mateix autor regalà a «L'Harpa» senyor Voltas i Vinyas. Fou una cosa ben joliva veure i sentir que la secció infantil interpretava amb seguretat una composició a tres veus, acompanyada an el piano per una nina de 12 anys, Na Maria Santendreu, filla del Metje de Sta. Margalida, que es troba aquí per estudiar.

Una altra peça donà a conèixer l'Orfeó amb una interpretació impecable, *El meu Xabech*, composició de Mn. Bernat Salas, treta sobre una lletra d'En Peña, al cel sia.

Abans de cantar-la el President de «L'Harpa», donà una explicació d'ella, dient que *El meu Xabech* és el nom d'una nau de vela, la qual, se troba dins el moll de Ciutat, a on arriba una tempestat desfeta i el Patró, veent que perilla la seva barca, crida a sos companys per treurer-la del mar per a salvar-la. Efectivament, en la composició del senyor Salas es senten la tempestat que llampaguetja, la remor de les ones i de la pluja, els crits de ajutori dels mariners i la oració que aixequen a Deu per son salvament.

Per més que fa temps que Mn. Salas tenia composta aquesta peça musical no era gens coneguda i no serà arriscat al vatacinar que quand la conegui el gran món serà una de les composicions que donarà a son autor més nom i glòria.

En la interpretació, el Director i cantaires, hi posaren tot el seu sentit musical. Si Mn. Bernat l'hagués oïda, estam segurs que hauria quedat altament satisfet.

Ademés, l'Orfeó cantà el «Vou verivou» «La Sardana de les Monjes» i «l'Himne Mallorquí», essent, com sempre, aplaudidíssim.

LA RIFA DE NADAL

La Junta Directiva ha prèns un enter de la rifa nacional per repartir entre els amics i protectors de «L'Harpa d'Inca». Es un número triat a la

sort que resulta ben polit perque, justament, és el número

26.141

que és el qui ha de treure la grossa, segons la fada del desig. N'hi ha que'n tenen prou maldecap d'això que «l'Harpa» haja de treure la grossa, perque diven que la fada de la ditxa faria perdre el cantet als orfeonistes i la massa i la penya anirien a norris, i ells estimen més «L'Harpa» que la grossa. Mirau si l'estimen.

Cronica d'Inca

Dia 23.—A Sant Francesc es fa la festa dels sants excercisis espirituals que han practicat durant vuit dies els terciaris seglars de la germandat d'Inca.

Cada dia hi havia sermó el matí després de la missa primera, a les deu i el vespre, que feia el Director dels exercicis Rnt. P. Gaspar Morey de la Congregació del Oratori. Tots els vespres també s'hi feia una plàtica doctrinal pel Rnt. P. Fornés, Franciscà. La concurrència era nombrosa i devota.

El darrer vespre, el Director de la germandat feu la vestició del sant hàbit a 15 homos i 19 dones, acabant la serie d'actes religiosos amb la bendició papal i el cant d'un solemne Tedeum.

—La Congregació de Mares Cristianes establida en la Parroquia, també celebra la seva festa, dedicada a Nostra Senyora dels Dolors. Va esser una festa ben solemne i acabada que tengué quatre actes religiosos.

En la missa major i la funció del vespre predicà el sagrat orador Mn. Antoni Artigues, de Felanitx. Finalisà amb l'adoració de la Verge dels Dolors.

Dia 29.—Avui s'han desposats en nostra Parròquia l'intel·ligent Tenedor del Crèdit Balear don Bernat Aguiló Valls i la simpàtica i virtuosa senyoreta Dª Teresa Cortés Fuster.

Han actuat de padrins del novii don Rafael Ramis i don Antoni Amer i de la novia don Pere Cortés Miró i don Francesc Melià Ferrer. Ha efectuada la bendició el germà prevere del novii Mossen Rafael.

L'acompanyada dels novells desposats és estada rumbosa composta dels parents, amics i coneguda del comers i l'indústria.

Felicitam amb sentiments ben efussius a la simpàtica parella, desitjant que trobin dins son nou estament de vida força de felicitat i alegria.

—Preus que retgiren dijous en el nostro mercat:

Bessó.	240'00	ptas.	quintá
Blat.	26'50	»	cortera
Xexa.	27'00	»	»
Faves cuitoras	36	»	»
id. de bestia	31	»	»
Ordi	20'00	»	»
Civada	16'50	«	»

† NOSTROS AMIC 3 DIFUNTS

Ha mort gloriosament en el Marroc el Tinent d'Infanteria que servia an el Terci extranger, don Massià Font i Quetglas, fill del Capità de la Zona d'Inca, don Bernadí i germà c'el Vicari de Biniamar Mn. Antoni.

No feia gaire temps que se trobava el costat de sos Pares en Biniamar per restablir-se de les farides rebudes a la guerra combatint heroicament. Apenes restablit tornà a son lloc d'honor trobant la mort en la retirada de Xauen.

An la esglèsia de Biniamar s'ha celebrat un funeral en sufragi de la seva ànima, a on ha acudit molta de gent d'Inca, que tan-tes relacions té sa familia.

Acompanyam en son dolor a sos pares, germans i demás familia per tant sensible pèrdua i pregam per l'etern descans de l'ànima del jove militar, mort en defensa de la pàtria.

Tip. Duràn.—Inca.